

ESTATUT DE LA CÚRIA DIOCESANA DE LA DIÒCESI DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

CAPÍTOL I - VICARIES - ARTICLE 13

El Vicari Judicial i el Tribunal Eclesiàstic

1. El Bisbe exerceix «la potestat judicial personalment o a través d'un Vicari Judicial i de jutges segons la norma del dret¹».
2. «En cada diòcesi, i per a totes les causes no exceptuades expressament pel dret, el jutge de primera instància és el Bisbe diocesà, el qual pot exercir la potestat judicial per si mateix o mitjançant altres persones, d'acord amb els canons» (c. 1419). En efecte, cada bisbe ha de nomenar Vicari Judicial que amb potestat ordinària judici normalment les causes judicials que arriben al seu tribunal, fora de les que el bisbe s'hagués reservat. Ha de tenir les condicions i qualitats que marca el dret². A més ha de nomenar jutges diocesans (amb les mateixes qualitats) que siguin sacerdots o diaques³. Els laics poden ser també jutges, i d'aquests, si convingués, un d'ells pot ser membre del tribunal col·legiat, en cas que la Conferència Episcopal ho hagi concedit (cf. c. 1421 § 2).
3. Intervenent també en el tribunal, nomenats pel bisbe, el Promotor de Justícia i el Defensor del Vincle, els quals, cadascun des de la pròpia competència, han de vetllar que es garanteixi el bé públic eclesial (cf. c. 1430 i 1432).
4. Al Tribunal eclesiàstic se li confien, a part de les causes contencioses i àdhuc les penals – si el Bisbe ho estima bé, una vegada complerts els requisits previs previstos en els cc. 1717-1720 – les causes administratives, com són entre les matrimonials les de dispensa de matrimoni rat i no consumat (cc. 1142 i 1697 i ss.) i dissolució del matrimoni en favor de la fe (*in favorem fidei*). (c. 1143). Així també les causes que hi poguessin haver de separació conjugal (cc. 1692-1696) i les causes de mort presumpte del cònjuge (c. 1707).
5. També integra necessàriament el tribunal un o més notaris, que han d'intervenir sobretot en les declaracions i donar fe pública del que hi ha escrit; així mateix en les certificacions, etc. (c. 1437). Els nomena el bisbe (c. 470).

1 Cf. c. 391 § 2

2 Cf. c. 1420 § 1, 2, 4.

3 Cf. c. 1421 § 1.